

DC-10 Sky Riders

April 2006 - Noord-Holland

Een rit bij Jaap en in April, reden voor records. En dat is gelukt, 23 motoren. Ik had weer een beetje moeite om het te vinden. Krommenie is niet groot maar heeft wel veel éénrichtingverkeer. Gelukkig was ik vroeg. En bij de tweede keer Krommenie binnenrijden zie ik ineens een heel stel motoren staan en ook Jaap is daarbij. Klopt, hier is de tamme Boer. Het weer is fantastisch en de koffie met appelgebak smaakt best. Het restaurant is eigenlijk dicht maar voor Jaap en de DC10 Sky riders gaan ze speciaal open. Terecht

Paul heeft zich het commentaar bij het uitrijken van de trofee aangetrokken en draagt een heuse motorbroek. Twee nieuwe heren, Peter Verschoor en Karel de Leeuw. Enrico is er maar de toegezegde Martinair collega's zie ik niet. Evert laat toch verstek gaan vanwege verplichtingen aan het nationale voetbal en de NOS. Heeft wel Ron gestuurd.

Wim en Dorine op één motor want er is iets met de accu van Wim. Begin van het seizoen heet dat. Wout en Henk Ceton hebben de winter ook doorstaan en zijn er. Martijn heeft zijn Yvonne meegenomen. We horen dat hun zoon inmiddels al motorrijles heeft. Tot voor kort zat dat knulletje nog gewoon achterop tegen zijn vader aangeklemd. Peter en Inge hebben alle files tussen den Haag en Krommenie getrotseerd om erbij te zijn. En vanaf de Veluwe en zoom zijn Henk en Hans individueel gekomen. Zelfs Leo is volgens mij apart gekomen. Maar die begrijp ik want naast dat geplof wil je niet rijden. Nol is aanwezig maar moet al snel weer verstek laten gaan, iets met crisis in de VNC ledenraad, lekker belangrijk.

Het is mooi weer en wij gaan lekker een stukje rijden. De voering is weer uit het pak en we hebben zomerhandschoenen aan. De handvatverwarming is af en het vizier kan een stukje open. Ik heb niet erg goed op zitten letten want ik heb geen idee meet hoe we nu gereden zijn. Was het niet langs de Krommeniedijk richting Lagendijk en Uitgeest? Op één of andere manier zijn we om Castricum heengereden en bij Egmond uitgekomen. En we moeten de zee zien dus doen we een rondje Egmond aan zee.

Daarna over de Heerenweg en de Zeeweg naar Bergen aan zee. Weer een mooi rondje door het dorp. Op de terugweg stoppen we even langs de Zeeweg voor het uitzicht door de duinen, een plasje en een peukje. Bij het wegrijden zie ik direct dat Gerrit Quack en zijn vrouw niet van de plek komen. Paul en ik blijven even om te helpen. Zo'n V twin krijg je echter niet makkelijk aangeduwd.

In sneltreinvaart jaag ik de groep na en moet ik iedereen met doodsverachting inhalen om Jaap te waarschuwen. Dat lukt me aan de rand van Bergen. Bij een ons bekend pannenkoekenhuis stoppen we voor overleg. Niemand met startkabels. Dus ga ik samen met Peter Verschoor weer terug naar Gerrit. Zie dat maar weer te vinden. We hebben een kaartje op zak met waar we gaan lunchen. Gerrit zit lekker in de berm met zijn eega. De ANWB is onderweg. Ik geef hem het kaartje en hij belooft van zich te laten horen. Heeft het nummer van Jaap. Dus Peter en ik gaan weer naar het pannenkoekenhuis. En daar is het parkeerterrein leeg. Althans, geen motoren. En wat stond er nu op dat kaartje dat ik aan Gerrit heb gegeven? Een lichte paniek maakt zich van mij meester maar ik laat niets aan Peter merken. Doe alsof we dit allemaal eerde meegemaakt hebben. Ik bel Jaap zijn vrouw maar daar is niemand thuis. Dan maar eens op de kaart turen. De naam Camperduin doet iets bekends klinken. Dus maar eens die kant oprijden, hoe groot kan dat dorp zijn? We rijden door Schoorl en Groet, komt bekend voor, wel eens bij Carlo op bezoek geweest. Maar nog geen teken van de groep. En inderdaad bij Camperduin zien we aan het eind van de weg een grote groep motoren. Het zijn de onze. Ook net aangekomen omdat Jaap een rondje Hondsbosche zeewering heeft gedaan. Daar zit een loopje in en daar beet de groep in de eigen staart.

Lunch. Achter glas, uit de wind, met zicht op zee. Menu is OK. Ik geef aan dat vis vandaag ook mag. En toch durven de meeste dan niet. Toch een boel uitsmijters gezien. Maar ook een enkele gezonde hap. Waren dames, moet kunnen.

Goed gedisciplineerd rekenen we af en de waard is tevreden. Opstappen maar weer. Via Burgersvlotbrug rijden we naar Schagen. Daar ligt de Ark van Noach. Althans, de replica. Iemand is dat ding aan het nabouwen en wil daarmee het woord gaan verkondigen door heel Nederland. Grote klus, indrukwekkend. Na deze stop houden de eerste deelnemers het voor gezien en draaien de snelweg op richting thuis.

Wij vervolgen onze weg. Maar bij Nieuwe Niedorp rijdt Jaap over een hobbel en ziet iets van zijn motor vallen. Het remmen is niet meer wat hij ervan verwacht. We zoeken en vinden een remvoering. Klinknagels doorgesleten! Maar hij laat zich niet kennen en geeft aan op de achterrem de weg te vervolgen. Wij beloven nog meer afstand te houden. De route wordt wel wat ingekort. Ook gezien de tijd. Daarmee worden ons een paar dijkjes door de neus geboord. Geeft niet we hebben er al een paar mooie gehad. En de bollen doen het toch nog niet zo goed na een koud voorjaar.

Voor je het weet draai je het erf op van de enorme boerderij van Jaap. Daar staan koffie, thee, limonade en allerlei soorten koek klaar. De meiden hebben zich weer enorm ingespannen. En ook Nol meldt zich weer. Beklaagd zich dat niemand een bloemetje heeft meegenomen voor de gastvrouw. Wij doen ons tegoed aan de versnaperingen en kijken rond naar de appelbomen, schapen, paarden en de boerderij. Ondertussen komen er weer goede gesprekken op gang over motorrijden, vliegen en appels.

Na een klein uurtje besluit ik dat het tijd wordt om weer verder te gaan. Niet nadat ik Yvonne beloofd eb haar weer in de lijst op te nemen. Als gebaar scheld ik haar het inschrijfgeld kwijt. Ze is enthousiast en heeft ons weer gevonden. Kan ik altijd nog tegen haar gebruiken in de toekomst.

